

אוצרות

גליון שפועי מאוצרותיהם של רביה"ק רבי נחמן מברסלב ותלמידיו זיע"א

להנין את הרמזים

הספסל הריק והמוצל שעמד בירכתי הגינה המוריקה, כמו הזמין אותו לשבת מעט ולנוח.

זה כמה ימים שהוא מיטלטל בדרכים-לא-דרכים, השמש הקופחת התישה אותו, ותרמילו הכבד רק הוסיף להעיק עליו. כאשר הבחין ממרחק בפונדק שעמד בצד הדרך, החיש צעדיו לתור לו מנוחה.

לפתע הוא חש באבן קטנה הנוחתת עליו... הוא לא שם לב לכך, אך כעבור דקה נוחתת אבן נוספת, ואחריה עוד אחת ועוד אחת...

'מישהו כנראה החליט להציק לי' חשב לעצמו במרידות וניסה לחפש לו פינה אחרת בחצר. אך הפגיעות לא פסקו. מכאיבות, מייסרות ומרגזות.

הוא החל לפסוע לכיוון הפונדק, שם בוודאי ימצא מחסה מפגיעתו הרעה של המציק. אך ככל שהתקרב לפונדק, התגברו הפגיעות; האבנים החלו להגיע בזו אחר זו. אחת מהן פגעה במצחו והכאיבה לו במיוחד.

רק עכשיו נזכר לעצור ולבדוק מה מקור הפגיעות. עיניו שוטטו לכל צד, ואז הבחין בצעיר המסתתר מאחורי עץ עבות המאותת לו בתנועות נמרצות לבוא ולהתקרב אליו בשקט - - - הוא מתגבר על החששות וצועד לעברו.

"ברך לך", מזהיר אותו הזר, "זה מקום מסוכן ביותר, הפונדק אינו אלא כסות עיניים למאורת רוצחים. בנס ניצלתי מהם, החלטתי לעמוד כאן ולהזהיר עוברי אורח תמימים לבל יפלו במכמורת איזמה זו."

'איך לא השכלתי להבין את הרמז ברגע הראשון?!' - אומר ההלך לעצמו בהשתאות - 'רציתי לברוח מהאבנים שבאו לרמוז לי להתרחק

מכאן ולהציל את חיי, ובחרתי בפונדק כמקום שיציל אותי מהפגיעות הללו. בסמיכות עיניי, כמעט רצתי היישר לעבר זרועות המוות' - - -

יש לו לאדם קביעות עתים לתורה: שיעורים, לימודים בחברותא וזמנים לתפילה ככוונה, וגם: שעה מיוחדת בכל יום לשיחה בינו לבין קונו אשר רק על ידה ניתן להיות איש כשר באמת. כפי שאמר רבינו הקדוש. כמו כן - שעה של לימוד ספרי מוסר, ספרי רבינו הקדוש, ועוד כהנה.

ולפתע צצים קשיים... הפרנסה איננה זורמת... הבריאות איננה שלימה... טרדות מטרדות שונות, דאגות ותלאות. המנוחה הקצרה מופרעת, הנטל היומיומי, שגם כך לא היה קל, מוסיף להכביד - והאדם מבקש לעצמו מחסה.

הוא מחליט לקצץ באותן שעות יקרות ולרתום אותן לחיי הגוף. הוא חושב שכך יוקל לו מה'פגיעות' הללו. פתאום

מי בעמך ישראל!

חבל שאין בעלון שלנו מקום לתגובות הקוראים. אולי כדי שלא ניתפס ליוהרה...

אבל תגובה אחת נפלאה שהייתה לנו השבוע, לא נוכל להסתיר:

התקשר יהודי אל 'מוקד הישועות' - שירות העברת בקשות לציון רבינו הקדוש באומן - ושאל, אם יש לזה קשר עם העלון 'אוצרות'.

כשישמע שאכן כן, הוא סיפר בהתרגשות, שהעלון הזה קירב אותו לברסלב, ועתה הוא מבקש שישגרנו בשמו לציון רבינו הקדוש בקשת מחילה על אשר עד היום הוא התייחס שלא כראוי אל דרכו הקדושה.

לא ברור מתי גם וותיקי חסידי ברסלב יתקרבו באותה התלהבות לדרך רבינו הקדוש, אבל דבר אחד ברור, שעל כולנו לבקש סליחה מרבינו, שלא דאגנו מספיק להאדיב את שמו על הבריות, ולא עשינו די כדי לגלות לציבור הרחב את הטוב הרב הצפון באוצרותיו הקדושים.

העורך

אין לו יותר זמן ללמוד ולהתפלל ככוונה, שעת ההתבודדות מצטמקת, הוא 'חייב' להקדיש שעות אלו להשלמת הכנסתו ולסדר עניינים דחופים...

אך ככל שהוא מוסיף לקצץ בשעות היקרות הללו, כך מתרבות הטרדות והתלאות...

בלית ברירה הוא נפנה לברר מה מקור הפגיעות ואל מה ירמזון.

ובכן, מגלה לנו רבי נתן (עלים לתרופה: מכתב רצה): "אי אפשר שלא יעבור על האדם בלבולים וטרדות רבות והרפתקאות בלי שעור. ומו שמבטל מחמת זה מדברי תורה ותפילה - הוא אובד את ימיו לגמרי."

"כי אדרבא - כל מה שעובר על האדם, הכל [בשביל] לקרוא אותו, לקרבו אל התורה!"

שולח הרמזים, הקב"ה, מסביר לנו בזאת - על ידי הצדיקים - את הסיבה לכל אותם טרדות ויסורים: אלה הם תזכורות לאדם, שלא ישקע בחיי החומר.

קוראים לו משמיים להתקרב יותר אל התורה, אך הוא לא מבין את הרמז, הוא מנסה להיכנס יותר אל תוך זרועות היצר כדי להינצל כביכול מאותן פגיעות. הו, אם רק היה משכיל לברר את טיבן של אותן פגיעות!

אין עוד נכס יקר יותר מאשר קביעות עתים לתורה ולהפילה - דווקא בימי צער ודוחק! וכפי שממשיך שם רבי נתן: "כי עיקר שעשועיו יתברך הוא, בשלומדים תורה בצר לאדם, מתוך בלבולים ודחקות, כי זה עיקר מעלת האדם על המלאכים, שיש לו מניעות ובלבולים כאלה - והוא מקרב עצמו לה' יתברך ולתורה מתוך יסורים ומניעות!"

בפרשת השבוע אנו לומדים על יצחק אבינו שיצא לשוח בשדה. הוא עשה 'התבודדות'. שיחה עם קונו. יצחק אבינו שרומו למידת הדין (פחד יצחק) הגיע לשיא המתקת הדינים הנעשית על ידי התבודדות.

רבי נתן ב'ליקוטי הלכות' (מתנה.ה. מג) מוצא בכך סימוכין לכל אדם בעת מוצקותו, כאשר 'דינים' מתגברים עליו: "כל מה שרואה האדם שהדינים, שהם בחינת התגברות היצר, מתגבר עליו ביותר - הוא דייקא צריך להתגבר להרבות ולהפציר בתפלה ופְתָר יותר ויותר, כדי להמתיק ולבטל תוקף הדינים."

לאמור, שעת מצוקה איננה סיבה להתרפות מתורה ותפילה, אלא להיפך, זהו זמן שבו צריך בראש ובראשונה להתגבר בתורה ובתפילה.

כשמבינים נכון את הרמז, ממתיקים את הדינים ומצמיחים ישועות.

חוק. הלימוד היומי

יום	יום בחודש	ליקוטי מוהר"ן	ליקוטי הלכות	ליקוטי תפילות	הימ"י
שבת	כו	קיד:	קח	קצו-קצח	פה
א	כז	קטו.	קנט	קצט-ר	פו
ב	כח	קטז:	קס	רא-רב	פז
ג	כט	קטז:	קסא	רג-רד	פח
ד	ל	קטז:	קסב	רה-רו	פט
ה	א	קצו.	קסג	רי-רח	צ
ו	ב	קצו:	קסד	רט-רי	צא

יום של הפצה

לעילוי נשמת
מרת רבקה בת יקותיאל צבי ע"ה
נלב"ע כ"ב בחשוון ת.נ.צ.ב.ה.

אוצרות
ברסלב
02-9950000
Tel. 1-718-8552121

י"ל ע"י
ת.ד. 50617 בית משם
טל' במשרד: 02-9993338 פקס: 02-9926066
ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע גם בדוא"ל
רא"ל: braslav@actcom.net.il
הפצה למנויים ובתי כנסיות: 057-3100646
הנצחה, תרומות ופרסום: 057-3100693

איך פותחים את הפה?

גורלו במו-ידיו. מאוחר יותר יתכן שישכח את קולו של הרועה, ואולי אף הרועה עצמו יתייחס מלקרוא לו...

כל הרהורי התשובה שמתעוררים בנו מדי פעם, הם קולו של הרועה הרחום – הקב"ה, שקורא לנו לשוב, כמוכא בשם הבעל שם טוב הקדוש, שהרהורי התשובה שלנו הם ה'בת קול' שיוצאת בכל יום מהר חורב.

כך שאין שום ודאות שאם היום אנו מרגישים התעוררות ורצון לשינוי, גם מאחר נרגיש, כל איחור יכול להיות קריטי.

אף אחד אינו יכול להישאר אדיש לנוכח חשבון נוקב שכזה.

נו... מה עושים?

את כל זה מספרים לקב"ה: "אתה הרי הרועה שלי, שמשפך לי את כל צרכי, שומר עלי, מודריך אותי, זאת למרות החטאים והפגמים שלי. אתה קורא לי ומבקש שאשוב. אני יודע שגם זה שאני עומד עכשיו בתפילה לפניך הוא רק ממך, מהקריאה שלך. נכון, אני זה שברחתי ממך, ויתירה מזה, גם עכשיו אינני מתעורר בלב שלם כראוי, אבל אם תחכה עד שאתעורר בלב שלם כראוי – מי יודע אם בכלל תגיע הזדמנות כזאת. הרי השה תועה והולך! שוכח והולך את קולו של הרועה! אנא!!! קרבני!" – – –

אין דיבורים?

להיאבד לחלוטין.

השוואה ראשונית של מצבנו עם מצבו של אותו שה אומלל, כבר תגרום לנו לדפיקה בלב: הרי אנחנו תועים במדבר כמו אותו שה אומלל!

אך אדם נוטה להרגיע את עצמו: עכשיו תקופה קצת קשה, יש טרדות ועיסוקים. בעזרת ה' כשהעניינים יסתדרו, אתחיל לעבוד על עצמי כמו שצריך; ובכלל, החיים עדיין לפניי, אפשר גם מאחר להתחיל להשתפר, וגם בשנה הבאה או עוד שנתיים, מה הדחף?

מחשבות של הרגעה כגון אלו קוטלות כל אפשרות לפתוח בשיחה בינו לבין קונו.

אולם אם נשווה לנגד עינינו את אותו השה שבמשל, שמשך דרכו ומתרחק מהרועה, ומסתבך יותר ויותר, נרגיש גם אנחנו את האמת הנוקבת ש-אם לא עכשיו אימתי???

מהם סיבויי של שה אובד לחזור? האם השה בכוחות עצמו יכול למצוא את דרכו חזרה, במיוחד כשאני מודע לסכנות האורבות לו? הסיכוי היחיד לשרוד הוא הרועה, שאוהב אותו וקורא לו שישוב. יש לקוות שהשה שמכיר את קולו של הרועה, יבצע תפנית וישוב בכיוון הקול.

אבל... כאן צועק הצדיק מבין דפי הנייר... אם השה לא ישוב מייד, אם הוא יוסיף ללחך עשב רענן ולדחות את השיבה לעדר ל"מועד מאוחר יותר" – יתכן מאד שבכך יחרוץ את

"הרועה, כאשר שה אחד תועה מהדרך, אני תיכף הוא קורא אותו. וכשהשה עדיין לא תעה הרבה מהדרך, אני הוא מכיר הקול והולך אחריו תיכף, אבל כשכבר נטה הרבה מהדרך, אני כבר שכח את הקול ואינו מכיר בו..."

"וזה 'תעיתי כשה אובד' (תהלים קיט)... היינו שתמדה לבקשני, כל זמן שאני זוכר עדיין את קול הקריאה של התורה והמצוות... 'כי מצותיך לא שכחתי' (שם)... שתרחם עלי לבקשני מהרה מיד, כל זמן שעדיין לא שכחתי את מצותיך". (ליקוטי מוהר"ן ה"א רז)

"אין לי דיבורים" – הרגשה מוכרת מאד לכל מי שניסה ליישם את עצת המרכזית של רבינו, ההתבודדות. כמאמר שלפנינו ננסה להבין את התשובה לשאלה, איך לפתוח את הפה ואת הלב.

"ה' רועי לא אחסר" (תהלים מג. א). אנחנו משולים לצאן שהרועה המסור מספק להם מזון, שומר עליהם מכל רע, ובנוסף מודריך אותם בדרך הנכונה כיצד לגדול ולהתחזק.

כששה בורח מהעדר, הוא צפוי לרעב ולמחסור, חשוף לסכנות, והגרוע מכל – הוא מחוסר הדרכה והוא עלול

ר' מרדכי קעז

באחד הלילות, כשהיה בדרכו לכותל המערבי, חסם אותו ערבי באמצע הדרך ומנע ממנו להמשיך אל הכותל. ר' מרדכי נאלץ לשוב על עקבותיו. מאוחר יותר הופתע לשמוע כי באותה סימטה שבה נמנע ממנו לעבור, נטבח יהודי על ידי ישמעאלים זמן קצר לאחר מכן, ויהי לפלא.

באחד ממכתביו של החסיד המופלג ר' שמואל הורביץ כותב הוא אודותיו: "וגם יש אצלכם חבר טוב מפולין, הוא רגיל בהתבודדות וחצות, שמו מרדכי קעז".

נפטר ביום כ"א בחשוון שנת תשט"ו.

מעיל ונתתי לו את שלי". "ומה איתך?" הקשתה האם, "וכי אתה אינך זקוק למעיל? והילד משיב: "אני אוכל להסתדר גם בלי מעיל".

חלפו שנים, מרדכי מתמסר כולו ללימוד התורה ועבודת הבורא, ומצניע לכת עם ה' אלוקיו.

באותם ימים כבר ליהטה בפולין אישו של רבינו במלוא עוזה, כשעוד ועוד נפשות מתחממות לאורה. הוא זוכה להתוודע אל גדולי חסידי ברסלב בפולין וגם בלבו ניצתת השלהבת. ברבות הימים הפך לחסיד נלהב שמתבטל לרבינו הקדוש בכל נימי נפשו.

שנתיים לפני פרוץ המלחמה האיומה הוא עולה ארצה, ובכך מילט נפשו מגורלם הקשה של יהודי פולין שביניהם היו רבים מחבריו.

את משכנו קובע ר' מרדכי בעיר הקודש והמקדש, וממשיך ביתר שאת בקיום עצותיו של רבינו הקדוש. לא פעם שמעוהו צועק במיטתו בחצות לילה: "יצר הרע, אני לא אשמע לך! אני לא אשמע לך!" כארי היה קם וצועד לעבר הכותל המערבי או לציון שמעון הצדיק ושאר מקומות הקדושים, אותם איווה למקומות התבודדות, כאשר לא פעם נלווה אליו חברו ר' יעקב קלמנוביץ.

בו' אדר תרס"ב נולד ר' מרדכי בפולין, לאביו החסיד המופלג רבי דוד, שאודותיו שחו כי הינו מל"ו הצדיקים הנסתרים.

מנעוריו ניכרו בר' מרדכי מידות נאצלות, מתוך בלטה מידת החסד והנתינה. כבר בגיל רך ראו הכול כי לבו רחב כפתחו של אולם.

חורף כבד שורר בעיירה הפולנית, בתי העיר מכוסים גלד של כפור, והבריות מסתרות בבתיהן סמוך לאח הבוער מאימת הקרה השולטת בחוץ. אלה שמלאם לבם לצאת לחובה של עיר, עושים זאת כאשר הם מעוטפים מכף רגל ועד ראש.

בין האנשים הבודדים המתהלכים ברחוב הריקן נראית דמותו של מרדכי הקטן, מכונס בתוך מעיל פרווה, הצועד בדרכו. לפתע מבחין הוא בילד הפוסע לעומתו ברחוב, העניות זועקת מלבושו הדל, אך נכון יותר יהיה לומר מהעדר לבושו... הלה צעד בקור הנורא בבגדים מרופטים, וללא כל מעיל. מרדכי איננו מהסס לרגע, פושט את מעילו ומוסר אותו בחיוך של טוב לב לילד שמולו.

כאשר שב לביתו, הבחינה אמו מייד בחסרונו של המעיל. לשאלתה השיב בפשטות: "ראיתי ילד ללא

אדם וכסף אינם הולכים יחד,
או שלוקחים את הכסף מהאדם
או את האדם מהכסף...

(ע"פ 'שיחות הר"ן' נא)

נוחו של דיבור אמת

מאחורי גבו ליחששו כמה בחורים בשחוק: "מה מעם ליסעודת שבת? מעין זו?.. היכן הבשר והדגים וכל מטעמים?" ר' מרדכי ששמע את דבריהם שתק, הוא הזיע והסמיק וקיבל באהבה את הביזיונות.

כאשר סיים את פרוסת הלחם, פנה אל הבחורים ואמר: "הבה נספר מעט בענייני פרשת השבוע".

חלק מהבחורים השתתקו וחלק מהם המשיכו לשוחח. הגדיל לעשות צעיר בעל עיניים רושפות שהחל לשרוק כגוי, לשמחת לב כמה פחזים.

אבל ר' מרדכי התארר בעזות דקדושה, פתח פיו בפירושים יקרים ומושכים את הלב על הפרשה. הבחור השרוק המשיך לשרוק כמנגינת רקע לדבריו, אבל אי אלו מן הבחורים היטו אוזן ברצינות.

מאוחר בלילה עזב ר' מרדכי את 'שולחן השבת' והלך לאכסנייתו. בדרך היררר כי אילו ידעו בני ביתו על התנהלות הסעודה עם הבחורים, בוודאי היו מתגברים עליו ומונעים אותו מן הנסיעה.

ר' מרדכי לא אהב לדבר בעניין נסיעתו המבישה לקיבו. עסקיו המסונפים גרפוהו פנימה, וזמן מיותר להרהר בכישלונות - לא היה לו.

אבל בהגיע ערב ראש השנה, לעת הקיבוץ, בעומדו על הציון מוקף חברים, נשא בפתאומית את עיניו וראה שני בחורים שהגיעו זה עתה.

הוא הביט בהם והם הביטו בו, והיך התפשט על שפתותיו ושפתותיהם... הוא זיהה בהם שניים מאותם בחורים שאמר לפנייהם דברי תורה בקיבו באותה שבת!

אכן, דבריו לא נפלו כלל על אוזניים ערלות. שני בחורים עזבו את החבורה הנלווה ושבו לדרך הישרה.

הישרה, צריכים לשמוע דברים כדרכונות מפי משפיעים ומוכיחים, ואז אולי ואולי יזוע משהו בלבם. אבל הוא, הלא סוחר הוא ומבין בסחורה, מה לו ולדרשות הוצבות להבות אש?

אבל התשוקה שבערה בלבו של ר' מרדכי לקרב נפשות מישראל שנתרחקו, והמחשבה כי הוא בעצמו חייב לנסוע מחמת שדברים אלו הגיעו לאוזניו - הכריעו את הכף, ובלי אומר קם ונסע.

היות שלפני הנסיעה הייתה דעתו מפורתת עליו מעט, לא הצטייד במאום מצורכי שבת קודש.

בהגיעו לקיבו תר אחר אכסניה, ולפי שהשעה התאחררה וטרוד היה למצוא את קבוצת הבחורים ומקום כינוסם, שכח מעצמו, וכשנזכר לפני שבת כי עדיין לא הצטייד במזון לסעודת שבת, כבר היה מאוחר מדי, והספיק לקנות רק לחם שחור.

שבת זו ששבת בקיבו בצל הבחורים נחרטה בלבו, ולא כל כך לטובה.

בהיכנסו בליל שבת למקום התכנסות הבחורים, ציחקקו הללו למראהו ודחקו זה במרפקו של זה בלעג. ר' מרדכי, נבוך מעט אך בגבורה, המשיך באשר נטל על עצמו. הוא הניח על השולחן את הלחם שהביא, ובקול צרוד הזמין את החבריה ליטול ידיים לכבוד שבת.

גם בהיותו טרוד בעסקיו, לא שכח העובד ר' מרדכי בבריניצר את תכליתו בעולם, וגם בהיותו מושפע בעשירות, ער היה לכל דבר שבקדושה.

פעם אחת כאשר נפרד מסוחר אחד שהגיע אליו מקיבו, סיפר לו הלה כבדרך אגב כי בבית אחד בקיבו, בקרבת בית מסחרו, מתאספים כמה צעירים מקומיים מבתים טובים אשר הרוח החדשה ברחוב השפיעה עליהם ועדיין נמצאים הם בתחילת המדרון. סבור הוא, שיבר הסוחר את אוזנו של ר' מרדכי, כי אם ישמעו כמה שיחות של התחזקות, יש תקווה לאחריהם. יתכן כי לפחות כמה מהם ישובו לצור מחצבתם.

ר' מרדכי, בעל הלב הרגיש, נרעש עד עמקי נפשו למשמע הדברים. אם ידיעה זו הגיעה דווקא לאוזניו, חשב, צריך הוא לטפל בנידון!

גם בשוכו לביתו למנוחה וטעימה, נתון היה עדיין תחת רישומם של הדברים ששמע מפי הסוחר מקיבו.

היה זה יום החמישי בשבוע, ובלבו של ר' מרדכי גמלה ההחלטה לנסוע לקיבו ולעשות את השבת במחיצת הבחורים אשר הם כשיות תועות.

כאשר סיפר ר' מרדכי לבני ביתו על החלטתו, לא קיבל מהם שום עידוד. להיפך, הם הביעו חששות ותרו על עצם הרעיון; בחורים מן הסוג הזה - אמרו לו - אשר כבר נטו מהדרך

השבוע לפני...

השבוע לפני 166 שנה

■ כ"ב בחשוון, שנת תר"ד - שמחה בבית מוהרנ"ת.

ביום זה התבשר מוהרנ"ת על אירוסיו נכדו דוד צבי בן ה-15, בן בנו רבי יצחק, עם אסתר שיינדל, בתו של הדיין רבי משה מטפליק, מתלמידי רבינו.

את ברכת המזל-טוב הלבבית שיער רבי נתן במכתב מיוחד, שאותו פתח בציטוט מתוך פרשת-השבוע העוסקת בשידוכי יצחק אבינו: "ה' אֵלֶּה־יְהִי שְׂמִימִים וְאֵלֶּה־יְהִי הָאֶרֶץ יִבְרַח בְּכַרְכַּת מִזֶּל טוֹב, וְהִיחַ זְיוֹנָם עוֹלָה יִפֶּה בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וְיִקְוֶים בְּהֵם מִבְּרַת אֲבוֹת: ז'א-ל שד'-י ב'רך אַתֶּם וכו' "ילכו וינקותם יהיה כוית הודם" (ע"פ בראשית כח, ג; הושע יד, ז).

בהמשך המכתב הוא מעודד את בנו המחזותן הטרי, שלא יבהל מן הבאות: "אהובי בני חביבי, מכתבך קבלתי, וְשִׁשׁ אֲנִי עַל יְשׁוּעַתְךָ, שֶׁתְּהַלֵּל לֹא-ל ה' בְּעוֹרֶךָ לִיכּוֹת לְהִשְׁתַּדֵּךְ עִם בַּת תְּלָמִיד חֶכֶם. וְהִנֵּךְ רֹאֵה כִי עַדִּיין ה' עִמָּךְ וְעִמָּנוּ, וְאִינוּ עוֹבֵב אוֹתְךָ חִלְיָלָה. עַל כֵּן חוֹק וְאֲמִין לְבָךְ וְקוֹוֵה אֵל ה' תְּמִיד, כִּי עוֹד יַעֲזֹרְךָ בְּכָל מַה שֶׁאֵתָּה צָרִיךְ לְהוֹשִׁיעַ, בְּגוֹף וּנְפֶשׁ וּמְמוֹן, וְיִתְּפֶךְ הַכֵּל לְטוֹבָה בְּכּוֹחַ הָאֵשׁל בְּרַמָּה וְכו' וכו' (ראה שמואל א' כב, ו) שאנו חיים ממנו ונשענים עליו וכו', וּכְחוֹת הַגְּדוּל חוֹק מִאֵד בּוֹה וּבְכַא לְנֶצַח, וּבְחֶסֶד וְהַגְּדוּל אֵל יַעֲזֹבֵנו וְאֵל יִשְׁטֵנוּ. עֵינֶיךָ תְּרַאֲיֵנָה נְפִלְאוֹת בְּעוֹזֵת ה' יִתְבַּרֵךְ, וְיִקְוֶים (ע"פ זכריה ח, ז): וְהִיֵּה כִי יִפְלֵא בְּעֵינֶיךָ - גּוֹדֵל הַחֶסֶד הַנְּפִלֵא - גַּם בְּעֵינֵי יִפְלֵא' - עַל גּוֹדֵל הַחֶסֶד שֶׁאִינוּ עוֹשֵׂה לָהֶם" (עלים לתרופה, יום ד' פרשת חיי שרה, תר"ד).

לאחר מספר שבועות, מספר רבי נתן לבנו על 'ביקור חולים' שערך בבית אבי הכלה: "בְּעֵפְלִיק הִיִּיתִי אֶצֶל מְחוֹתְנֶךָ הַרְבֵּי הַמוֹפְלָג מו"ה מִשֶּׁה נ"י, כִּי אִינוּ יוֹצֵא מִבֵּיתוֹ מִחֶמֶת כֶּאֱבֵב הָאוֹזֵן שֶׁהִיָּה לוֹ. וְכִבְר נִתְרַפֵּא קֶצֶת, אֵךְ אִינוּ זֶה מִבֵּיתוֹ. וְהִלְכְתִי אֵלָיו, וּבְרַכְתִּי זֶה אֵת זֶה בְּכַרְכַּת מִזֶּל טוֹב, וְקִבְלְתִי אֶצֶלוֹ כ"ז רֹבֵל-הַדֶּשׁ בְּעַד הַשְּׂטֵרִימִיל" (כ"י 'עלים לתרופה', יום ד' פרשת ויחי, תר"ד).

גם לנכד היקר מוסר רבי נתן דרישת-שלום מדרבנות מטפליק: "הִיִּיתִי בְּבֵית מְחוֹתְנֶךָ הַמוֹפְלָג נ"י וְדִבְרַתִּי עִמּוֹ. וְכֵל מִגְּמוֹתוֹ וְחִפְצוֹ הוּא רַק שֶׁתְּתַמִּיד בְּלִימוּדֶךָ הַטּוֹב, וְתִלֵּךְ בְּדֶרֶךְ טוֹבִים, וְלִהְתַּפְלֵל בְּכוֹנֵה, וְלוֹמַר תְּהִלִּים בְּכוֹנֵה, וְלִהְתַּרְחֵק מִמּוֹשֵׁב לְצִים וּמְמַעֵשֶׂה נְעוּת - רַק לְשִׁמּוֹחַ בְּשִׁמְחַת יִשְׂרָאֵל, וְלִהְתַּקְרַב בְּלֵב שֶׁלֵּם אֵלָינוּ, וְתִכְּנִן לְבָבְךָ לְשִׁמּוֹעַ מֵאֲתָנוּ דְּבָרֵי אֲמוֹת לְהַחְיִית אֶת נַפְשְׁךָ לְנֶצַח, בְּאוֹפֵן שִׁקְוִים בָּךְ: בְּן חֶכֶם יִשְׁמַח אֲב' (משלי א, א), כִּי טוֹב לְגַבֵּר כִּי יִשָּׂא עוֹל בְּנַעֲוִירָיו (איכה ג, כז), כִּי הַיְלָלוֹת וְהַשְּׁחָרוֹת הַבֵּל' (קהלת יא, ז). וְכִבְר יֵשׁ לָךְ בְּחִירָה - אֲשֶׁרִיךְ אִם תִּבְחַר בְּחַיִּים, בְּטוֹב הָאֲמִיתִי וְהַנֶּצַח, שֶׁהוּא תוֹרָה וְתַפִּילָה, כִּי חוּץ מִזֶּה הַכֵּל הַבֵּל. 'שִׁמְעֵנוּ בְּנֵי מוֹסֵר אֲבִיךָ' (משלי א, ח), 'לִמְעַן תִּחַכֵּם בְּאַחֲרִיתְךָ' (שם יט, כ) ('עלים לתרופה' שם).

לחידודא

חידה מס' 28

מתוך מאות תשובות שהגיעו אלינו, רק אחדות מהן היו נכונות.

לכן אנו מפרסמים שוב את החידה מהשבוע שעבר.

הפרס השבועי בהגרלה בין הפותרים נכונה - יוכפל!

מי נשלח על ידי רבינו לקבל הסכמות גדולי הדור לספר 'ליקוטי מוהר"ן'?

לתשובות - התקשרו למערכת הממוחשבת 'אוצרות ברסלב' 02-99-50000. לאחר בחירת שפה, הקישו 1-9-2-1 והשאירו הודעה עם שם, כתובת ומס' טלפון. בין הפותרים נכונה עד יום שני בשעה 12 בלילה, תיערך הגרלה על זכות קניה בסך 50 ₪.

שאלה:

איך מסוגלים אנשים קטנים ללמוד דברים מסיפורי צדיקים גדולים?

תשובת הרב יצחק אנגל:

ידוע שאחד המכשולים המונעים מהאדם לשאוף להגיע למדרגת הצדיקים הוא בפער שהוא מרגיש בינו ובין הצדיק. ישנם רבים שמתיישרים כשהם רואים כמה רחוקים הם מעבודת ה' ביחס לצדיקים. יש התולים את גדולת הצדיק בנשמה הגבוהה שלו, באומרים: 'מה לי השפל והפשוט, נחות הדרגה, להשתוות לצדיק העליון, הגדול במעלה?!'

ברם, כאשר מתבוננים בשום לב לתולדות הצדיקים, רואים כמה יגיעות ועבודות, כמה טרחות ומסירות-נפש השקיעו עד שזכו למה שזכו.

בייחוד בולט הדבר בתולדות רבינו הקדוש, שמים לב כמה יגע וטרח עד אשר הגיע למדרגתו העצומה; ובעיקר – עקשנותו הגדולה בתורה ובעבודת ה' כאשר לא נרתע ולא התייאש למרות כל הקשיים.

וכך אנו קוראים ב'שבחי הר"ן': "וכל דבר ודבר שעשה, הכל היה ביגיעה גדולה, בכוח גדול ובמסירות נפש, ולא היה לו שום דבר-עבודה שבא לו בנקל... והיה לו כמה עליות וירידות, אלפים ורבות, עד אין שיעור וערך" (אות ה).

תלמידו רבי נתן מרבה לתאר את הקשיים שהיו מנת חלקו של רבינו כשהיה צעיר לימים: "והיה קשה וכבד עליו מאד להתחיל להכנס בעבודת ה'. ואחר כך נפל מזה, וחזר להתחיל, וחזר ונפל. וכן היה כמה פעמים, עד שפעם אחד נתחזק אצלו שיהיה חזק מאד בעבודת ה' ולא יסתכל על שום דבר בעולם, ומאז והלאה נתחזק לבו בה... ואף על פי כן, גם אחר כך היו לו תמיד עליות וירידות, רק שהיה חזק שלא יניח עבודתו יתברך לעולם" (שם).

ללמדנו שלא בשמים היא, וכל אחד יכול להגיע לדרגות גבוהות בעבודת ה' ובלמידת התורה, רק שיעמוד איתן על משמרתו ולא יתייאש. יתמיד בעבודתו, ובכל פעם יתחדש על פי עצותיו של רבינו. בפרט בלימוד התורה, אשר ישנם צעירים המתחילים בחשק ובמרץ, ולפתע נופלים מהתלהבותם, יכולים הם ללמוד הרבה מהתנהגות רבינו בצעירותו כמסופר ב'שבחי הר"ן': "סיפר שכל לימודו בא לו ביגיעה גדולה, כי בתחילה למד 'משניות' ולא היה מבין למודו, והיה בוכה הרבה לפני ה' יתברך שיאיר עיניו, עד שזכה להבין. וכן אחר כך למד שאר ספרים ולא היה מבין, והיה בוכה הרבה עד שזכה להבין. וכן בלימוד זוהר וכתבי האר"י ז"ל, וכך היה גם בספרים אחרים, שבתחילה לא הבין, והיה קשה לו הרבה ולא היה יכול לעמוד על פשוטן של דברים, והיו לו ייסורים גדולים, והיה למודו ביגיעה גדולה – ואף על פי כן למד הרבה מאד, כי היה מוחזק עצמו מאד, והכל זה על ידי תפילתו ובכיותו" (שם ח).

הנה כי כן רואים אנו כיצד אפשר להגיע לדרגות גדולות על ידי התירה מתמדת ועקשנות בלתי נלאית.

"ויתן לי את מערת המכפלה" (בראשית כג, ט)

הצדיקים אינם מסתפקים במעלתם הגבוהה, אלא משתדלים בכל יום יום להוסיף קדושה על קדושה, כמו שאמרו חז"ל: "כי כל ביתה לבוש שָׁנִים - אל תקרי שָׁנִים אלא שָׁנִים - פתוח תפתח; הענק תעניק; נתן נתן". לאמור, שגם אחרי שקיימת את המצווה, אל תסתפק בכך, אלא תוסיף לעלות יותר ויותר.

זו הסיבה שהאבות הקדושים נקברו במערת "המכפלה", כי הם השתדלו תמיד להכפיל את מאמציהם בעבודת ה' שוב ושוב, כמו שכתוב "כי כפלים לתושיה" (איוב יא).

לכן גם מכונה העיר חברון 'קרית ארבע' - כדי לרמוז שגם לאחר שהכפילו את עבודתם, הכפילו אותה שוב, כמו שארבע הוא כפל כפליים.

(ליקוטי הלכות: תפילין ה, לט)

"וְאֶבְרָהָם יָזַן בָּא בְיָמָיו וְהָיָה בְנֵךְ אֶת אֶבְרָהָם כַּלָּל" (בראשית כד א)

ימי חייו הינם 'גלים' שעלינו למלאות בתורה ובמצוות. אבל כל יום נראה בתחילתו כל כך קטן ומצומצם, כאילו אי אפשר להכניס בו שום תורה ושום מצווה - אם בגלל טרדות ולחצים, אם בגלל עייפות וחוסר חשק.

אבל אל נא תיבהל, התחל ועסוק בעבודת ה' כפי כוחך ותראה אט-אט שכל הקשיים וההפרעות אינם כה נוראים כפי שחשבת, ותוכל למלא את הימים בהרבה הרבה קדושה ודעת אלוקים.

כשאנחנו מבקשים אריכות ימים, אנחנו מבקשים בדיוק את זה, שנגדיל ונאריך את הימים שלנו ונמלא אותם בהרבה טוב נצחי.

טוב נצחי ושכר בצידו: מי שעושה כן, וזכה לעשירות פשוטה כמשמעה, כי הקב"ה חפץ תמיד להשפיע לעולם טובה וברכה, אלא שצריך להכין כלים כדי לקבל את השפע הזה. לכן מי שהגדיל והאריך את הימים שלו ומילא אותם בהרבה רוחניות, זכה לכלים שבהם יקבל גם שפע גשמי, כמו שנאמר בליקוטי מוהר"ן ח"א יד: "כשנתקן ברוחניות - נתתקן בגשמיות גם כן!"

לכן אברהם אבינו שהיה 'זקן ובא בימים' - שמילא את ימיו בהרבה רוחניות, זכה גם כן לשפע גשמי: "וה' ברך את אברהם בכל".

(ליקוטי מוהר"ן ח"א ס, ב)

"וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ בְּשֵׂדָה" (בראשית כד, סג) - "לשון תפילה" (רש"י)

על ידי התפילה יורד שפע ברכה לעולם, כפי שהיה בעת בריאת העולם, שלא יצאו הצמחים מהאדמה עד שהאדם התפלל שירדו גשמים.

לכן כשאדם מתפלל בשדה, כל הצמחים 'נכללים' בתפילה, שהרי גם הצמחים אומרים שירה, וכשבא אדם ומתפלל בניהם - והרי תפילה זו היא מקור השפע של העולם - אזי כל הצמחים משתתפים בתפילתו.

הוא אשר אמר הכתוב: "וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ בְּשֵׂדָה" - ראשי תיבות 'יבול' - שהלך להתפלל בשדה וכל הצמחיה השתתפה בתפילתו.

(ליקוטי מוהר"ן ח"ב יא)

נרשמים לקבוצות החורף!
מגוון מסלולים מרתקים
במחירים מיוחדים,
ההרשמה בעיומה.

**החלה ההרשמה
לנסיעות שבת חנוכה!**

ירושלים: ח' בית ישראל 38 בני ברק: ח' רבי עקיבא 62
02-5410100 (ארצי)

**בעת צרה, בשעת מצוקה.
גם בעת שמחה ובכל זמן**

**מוקד הישועות
1-800-255-522**

להעברת בקשות לתפילה ולהקלת נר
בקברו של רבי נחמן מברסלב באומן

לישועה והצלחה, לרווח ופרנסה,
לרפואה, למקשה לילד, לנחת ושמחת חיים

מידעון

לשמיעת שיעורים בשפות שונות	02-9950000
באר"צ	(1)718-8552121
מערכת להטענת שיעורים PM3	רשב"21 מודיעין/יעין/עילית
דרך צדיקים - חוויה עם נשמה	
נסיעות לקברי הצדיקים באירופה	02-5410100 (ארצי)
חנות ספרים ברסלב	
מא"ש 110 ירושלים	02-6286823
חנות ספרי ברסלב עין יעקב	
מול שטיבלאך מאה שערם ירושלים	02-5829171
הרב דוד קרמר-מוהל מוסמך מוהל בית החולים "ביקור חולים" בעמח"ס "מסורת הברית"	052-7656777

מרכז עזרה יעוץ והכוונה "לב נלער"

אגף שיבוץ בשיבות 02-9928999
קו יעוץ 9:00-11:00 בלילה 1599-59-1000